

Jeesus, uskollinen pappi

”Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja tavaita korkeammaksi tullut[.]” (Hepr. 7:26, VKR.)

Avaintekstit:

Hepr. 5:1–10;
1. Moos. 14:18–20;
1. Piet. 2:9;
Hepr. 7:1–3;
Hepr. 7:11–16, 22, 26.

Jumalan ja meidän välillemme syntynyt kuilu on synnin aikaansaama. Ongelma paheni, koska synti merkitsi myös luonteemme turmeltumista. Jumala on pyhä, eikä synti kestä hänen läsnäoloaan. Meidän oma turmeltunut luontomme siis erotti meidät Jumalasta, kuten kaksi toisiinsa nähden väärään asentoon joutunutta magneettia hylkii toisiaan. Lisäksi turmeltunut luontomme teki mahdottomaksi sen, että ihminen voisi totella Jumalan lakia. Syntiin kuuluu myös väärinymmärrystä. Ihmiset kadottivat näkyvistään Jumalan rakkauden ja armon ja alkoivat nähdä hänet vihaisena ja vaativana.

Tällä viikolla tutkimme niitä hämmästyttäviä asioita, jotka Isä ja Poika tekivät kuroakseen umpeen tuon kuilun. Heprealaiskirjeen luvut 5–7 tarjoavat tarkan analyysin Jeesuksen pappeudesta. Kirjoittaja analysoi pappeuden alkuperää ja tarkoitusta (Hepr. 5:1–10) ja kehottaa lukijoita olemaan hylkäämättä sitä (Hepr. 5:11–6:8) ja sen sijaan pitämään kiinni sen tarjoamasta toivon varmuudesta (Hepr. 6:9–20). Hän myös selittää Jeesuksen pappeuden luonnetta (Hepr. 7:1–10) ja sen vaikutuksia siihen, miten Jumala suhtautuu uskoviin (Hepr. 7:11–28). Tällä viikolla keskitymme erityisesti kohtiin Hepr. 5:1–10 ja Hepr. 7:1–28.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 5.2.2022

PAPPI IHMISTEN PUOLESTA

Lue Hepr. 5:1-10. Mikä on papiston tehtävä? Miten Jeesus sen täyttää?

Leeviläisen papiston perustehtävä oli toimia välittäjänä syntisen kansan ja Jumalan välillä. Jumala asetti papit heidän virkaansa, jotta he toimisivat ihmisten puolesta; siksi heidän piti olla armollisia ja ymmärtäväisiä ihmisten heikkouksia kohtaan.

Hepr. 5:5-10 osoittaa, että Jeesuksessa nämä edellytykset täyttyivät täydellisesti: Jumala nimesi hänet tehtävään, ja Jeesus ymmärtää meitä, koska hänkin on kärsinyt.

Tärkeitä eroavuuksia kuitenkin löytyy. Jeesusta ei valittu ”ihmisten joukosta”. Sen sijaan hän otti ihmisluonnon, jotta voisi mm. palvella pappina meidän puolestamme. Jeesus ei uhrannut uhreja omien syntiensä vuoksi, vaan vain meidän, sillä hän itse oli synniton (Hepr. 4:15; 7:26-28).

Heprealaiskirjeessä sanotaan, että Jeesus rukoili häntä, ”jolla on valta pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen uhrirukouksensa kuultiin” (Hepr. 5:7). Tällä viitattiin toiseen kuolemaan, jolta Jumala pelasti Jeesuksen herättäessään tämän kuolleista (Hepr. 13:20). Jeesus ”joutui kärsimyksistä oppimaan, mitä on kuuliaisuus” (Hepr. 5:8). Kuuliaisuus oli uutta Jeesukselle, ei siksi että hän olisi ollut tottelematon, vaan siksi että hän oli Jumala. Maailmankaikkeuden hallitsijana hän ei totellut ketään; sen sijaan kaikki tottelivat häntä.

Jeesuksen kärsimykset ja kuolema ristillä ovat olennainen osa hänen papillista tehtäväänsä. Kärsimykset eivät tehneet Jeesusta täydelliseksi siinä mielessä, että hän olisi niiden kautta muuttanut moraalisesti tai eettisesti paremmaksi. Kärsimykset eivät tehneet hänestä armollista, vaan hän tuli maailmaan, koska on aina ollut armollinen. Sen takia hän oli armahtava meitä kohtaan (Hepr. 2:17). Kärsimysten kautta Jeesuksen veljellinen rakkaus, ihmisluonnon aitous ja hänen alistumisensa Isän tahtoon ihmiskunnan edustajana todella paljastettiin. Hän tuli täydelliseksi siinä mielessä, että hänen kärsimyksensä pätevöittivät hänet meidän ylipapiksemme. Jeesuksen täydellisen kuuliaisen elämä ja kuolema ristillä ovat uhri, jonka hän toi Isän eteen meidän pappinamme.

1. Piet. 2:9 sanotaan, että olemme ”kuninkaallinen papisto”. Mitä Jeesuksen elämä opettaa siitä, millainen suhteesi toisiin ihmisiin tulisi pyhän osasi perusteella olla?

MELKI- SEDEKIN PAPPEUTTA

Lue 1. Moos. 14:18-20 ja Hepr. 7:1-3. Kuka oli Melkisedek? Miten hän oli Jeesuksen esikuva?

Melkisedek oli sekä kuningas että pappi. Hän oli myös Abrahamia korkeaa-arvoisempi, koska Abraham antoi hänelle kymmenykset. Samoin Jeesus on kuningas ja pappi (Hepr. 1:3), mutta toisin kuin Melkisedek, Jeesus oli synnitön (Hepr. 7:26-28).

Hepr. 7:15 selittää, että Jeesus oli Melkisedekin kaltainen pappi. Tätä Heprealaiskirjeen aiempi ilmaus Melkisedekin pappuus (Hepr. 5:6) tarkoittaa. Jeesus ei ollut Melkisedekin seuraaja, vaan hänen pappeutensa oli tämän pappeuden kaltaista.

Paavali sanoo, että Melkisedek oli isätön, äiditön, vailla sukuluetteloa, syntymää ja kuolemaa. Jotkut ovat ehdottaneet, että Melkisedek olisi ollut Jeesuksen ruumiillistuma Abrahamin aikoihin. Ajatus ei kuitenkaan sovi yksiin Heprealaiskirjeen argumentoinnin kanssa. Melkisedek on Jeesukseen verrattavissa (Hepr. 7:3, VKR), mikä tarkoittaa, että hän oli eri henkilö kuin Jeesus.

On ehdotettu myös, että Melkisedek olisi ollut taivaallinen olento, mutta tämäkin olisi ristiriidassa Heprealaiskirjeen todistuksen kanssa. Jos Melkisedek olisi ilman isää ja äitiä, ilman alkua ja loppua, hän olisi Jumala itse. Tämä aiheuttaa ongelman. Melkisedekin taivaallinen, täysin jumalallinen pappuus olisi ollut ennen Jeesuksen palvelustyötä. Jos näin olisi, ”miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi” (Hepr. 7:11, VKR)?

Heprealaiskirjeessä käytetään vain hyväksi sitä, ettei Raamatusta löydy mainintaa Melkisedekin syntymästä, kuolemasta tai sukuluettelosta. Tämän seikan varaan rakennetaan esikuva Jeesuksen papillisesta palvelutehtävästä (1. Moos. 14:18-20) ja sillä tuodaan esiin se, että Jeesus oli ikuinen. Lyhyesti sanottuna, Melkisedek oli kanaanilainen kuningas ja pappi, joka toimi Kristuksen esikuvana.

”Kristus puhui Melkisedekin, tuon korkeimman Jumalan papin kautta. Melkisedek ei ollut Kristus, mutta hän toimi Jumalan äänenä ja Isän edustajana maailmassa. Kaikkien menneiden sukupolvien aikana Kristus on puhunut; Kristus on johdannut kansaansa ja ollut maailman valona.” (ISM 409.)

Kuinka Jumala toimii niiden keskuudessa, jotka eivät ole koskaan saaneet kuulla julistusta ihmisten kautta?

TEHOKAS PAPPI

”Jos jo Leevin heimon pappisvirka, josta Israelin kansalle on annettu säädökset laissa, olisi johtanut täydellisyyteen, mitä tarvetta olisi ollut sanoa, että vielä tulee uudenvuoden pappi, jonka pappeus on Melkisedekin pappeutta, ei Aaronin?” (Hepr. 7:11.)

Papit ovat välittäjiä Jumalan ja ihmisten välillä. Heprealaiskirjeessä sanotaan kuitenkin, että leeviläiset papit eivät kyenneet tarjoamaan täydellistä, varmaa pääsyä Jumalan luo, koska eivät kyenneet tarjoamaan *täydellisyyttä* (Hepr. 7:11, 18, 19). He eivät itsekään olleet täydellisiä; joten, miten he olisivat voineet myöntää täydellisyyttä toisille?

Myöskään eläinuhrit eivät voineet puhdistaa syntisen omaatuntoa. Niiden tarkoitus oli osoittaa tulevaisuuteen Jeesuksen työhön ja hänen uhriinsa, joka yksin pystyi tarjoamaan todellisen puhdistuksen synnistä (Hepr. 9:14; 10:1-3, 10-14). Leeviläisten pappien ja heidän uhriensa tarkoitus oli väliaikainen ja kuvaava. Heidän työnsä kautta Jumala halusi johtaa kansaa panemaan uskonsa Jeesuksen tulevaan työhön - hänen, joka on ”Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin” (Joh. 1:29).

Lue Hepr. 7:11-16. Miksi oli tarve muuttaa lakia?

Hepr. 7:12 selittää, että muutos pappeudessa teki välttämättömäksi myös muutoksen lakiin. Miksi? Koska oli olemassa tiukka laki, joka kielsi niitä, jotka eivät tulleet Leevin sukulinjasta Aaronin kautta, palvelemasta pappeina (4. Moos. 3:10; 17:4, 5). Hepr. 7:13, 14 selittää, että Jeesus tuli Juudan sukulinjasta, joten laki kielsi häntä olemasta leeviläinen pappi. Paavali esittää, että Jeesuksen asettaminen papiksi merkitsi sitä, että Jumala on muuttanut pappeutta koskevaa lakia.

Jeesuksen tuleminen merkitsi myös muutosta uhreja koskeviin lakeihin. Syntisiltä vaadittiin, että he toivat erilaisia uhreja sovituksen saamiseksi (3. Moos. 1-7), mutta Jeesuksen ja hänen täydellisen uhrinsa myötä myös laki eläinuhreista piti panna syrjään (Hepr. 10:17, 18), sillä nyt oltiin uudessa liitossa ja oli saatu täydempi ilmoitus pelastussuunnitelmasta.

Ajattele muinaisaikoina uhrattujen eläinuhrien lukematonta määrää. Ne kaikki viittasivat Jeesukseen, mutta ne eivät voineet maksaa meidän syntejämme. Miksi vain Jeesuksen kuolema saattoi maksaa ne?

IKUINEN PAPPI

Lue Hepr. 7:16. Millä perusteella Jeesuksesta tuli pappi?

Jeesus sai pappeuden häviämättömän elämän voimasta ja siksi että hänellä on ikuinen tehtävä. Näillä tosiasioilla on valtavat seuraukset. Mikään ei tule koskaan vetämään vertoja Jeesuksen työlle. Hän pelastaa täydellisesti ja ikuisesti ”nyt ja aina” (Hepr. 7:25.) Jeesuksen tarjoama pelastus on täydellistä ja lopullista. Se tavoittaa kaikki ihmisluonnon sisimmätkin sopukat (Hepr. 4:12; 9:14; 10:1-4). Jeesuksen välittäjän tehtävään Jumalan edessä kuuluu kaikkien niiden etujen myöntäminen, jotka uusi liitto suo.

Siihen sisältyy paljon muutakin kuin vain syntien anteeksi- saamista. Siihen kuuluu lain asettaminen meidän sydämeemme niin, että meistä tulee uusia ihmisiä hänessä, mikä johdattaa evankeliumin levittämiseen maailmalle (Hepr. 8:10-12). Jeesus, joka on yhtä Jumalan kanssa ja yhtä ihmisten kanssa, edustaa meitä Isän edessä. Koska Jeesus on antanut elämänsä uhriksi, hänellä on Jumalan horjumaton suosio.

Lue Hepr. 7:22. Mitä Jeesus on?

Jeesus on uuden liiton takaaja, koska Jumala vannoi valan, että Jeesuksesta tulisi ”pappi ikuisesti” (Hepr. 7:21). Tämä vala on hyvin merkittävä. Aiemmin oli viitattu valoihin, jotka Jumala antoi erämaasukupolvelle ja Abrahamille (Hepr. 3:7-11; 6:13-15). Ero noiden valojen ja Jumalan Pojalleen vannoman valan välillä oli se, että nuo valat oli annettu kuolevaisille ihmisille. Valat ovat voimassa niin kauan kuin niiden edunsaajat ovat elossa. Jumalan lupaukset erämaasukupolvelle ja Abrahamille olivat sitovia niin kauan kuin erämaasukupolvi ja Abrahamin jälkeläisiä oli olemassa (ks. Gal. 3:29).

Katoamattoman elämän omaavan Pojan tapauksessa Jumalan hänelle antama vala on voimassa ikuisesti. Henkilö, joka oli vakuutena tai takaajana toisen puolesta, oli velvollinen ottamaan vastaan samat rangaistukset kuin se, jonka puolesta hän oli takuuna, olipa kyse vaikka kuolemasta. Kuitenkin Isä antoi Jeesuksen takuuksi meille siitä, ettei hän laininlöisi lupauksiaan. Näin varmoja voimme olla pelastuksessa Jeesuksessa.

SYNNITÖN PAPPI

Lue Hepr. 7:26. Mitkä viisi Jeesuksen ominaisuutta on mainittu jakeessa?

Jeesus oli ”pyhä”. Se tarkoittaa, että hän oli ”viation” suhteessa Jumalaan (Hepr. 2:18; 4:15; 5:7, 8). Vanhan testamentin vanha kreikankielinen käännös käyttää samaa kreikan kielen sanaa kuvaamaan niitä, jotka säilyttävät liittosuhteensa Jumalaan ja toisiinsa.

Jeesus oli ”tahraton”. Hän pysyi puhtaana ja pahalta koskemattomana, vaikka oli kaikessa kiusattu (Hepr. 4:15; 2:18). Jeesuksen täydellinen synnittömyys on tärkeää hänen papeutensa kannalta. Vanhassa liitossa oli määrätty, että uhrieläinten piti olla virheettömiä, jotta ne olisivat Jumalalle otollisia (3. Moos. 1:3, 10 jne.). Jeesuksen täydellinen kuuliaisuus maallisen elämänsä aikana mahdollisti sen, että hän uhrasi itsensä otollisena uhrina Jumalalle (Hepr. 9:14).

Jeesus oli ”erotettu syntisistä”, mikä tapahtui hänen noustessa taivaaseen. Kreikan kielen verbin aikamuoto viittaa siihen, että tämä on Jeesuksen nykyinen tila. Jeesus kesti syntisten vihamielisyyttä maanpäällisen elämänsä aikana, mutta selvisi voittajana, ja sen jälkeen hänet asetettiin Jumalan oikealle puolelle (Hepr. 12:2, 3). Jeesus on erotettu syntisistä myös siinä mielessä, että hän oli täydellisen synnitön (Hepr. 4:15).

Jeesus oli ”korotettu taivaita korkeammaksi”. Jeesus on korotettu kaiken olemassa olevan yläpuolelle ja siksi hän on yhtä Jumalan kanssa. Psalmeissa sanotaan, että Jumala on ”yli taivaitten” (Ps. 57:6, 12; 108:5).

Jeesus oli täysin ihminen, mutta ei syntinen, kuten me (Hepr. 2:14-16; 4:15). Jeesus on täydellinen, ei vain siksi, että hän ei koskaan tehnyt syntiä, vaan myös siksi, että synti ei ollut turmellut häntä, kuten se on turmellut meitä.

Koska hän oli kuitenkin täysin ihminen, hän on myös esimerkkimme, jota meidän on seurattava (1. Piet. 2:21-23). Hän näyttää meille, miten elämän kilpajuoksu on juostava (Hepr. 12:1-4). Koska hän on pyhä, viation, tahraton, erotettu syntisistä (Hepr. 7:26), hän on meidän Pelastajamme, ja mekin voimme heijastaa hänen luonnettaan.

Ajattele Jeesuksen pyhyyttä! Miten lupaus siitä, että hänen pyhyytensä luetaan meidän hyväksemme uskon kautta, antaa meille vakuutusta pelastuksestamme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kristus katselee. Hän tietää meidän taakamme, vaaramme ja vaikeutemme, ja hänen suunsa on täynnä meitä puolustavia lausuntoja. Hän sovittaa esirukouksensa jokaisen ihmisen henkilökohtaiset tarpeet huomioiden, aivan kuten hän teki Pietarinkin kohdalla. – – Meidän puolustajamme täyttää suunsa perusteilla, jotka opettavat hänen koeteltuja ja kiusattuja lapsiaan valmistautumaan Paholaisen kiusauksia vastaan. Hän tulkitsee vihollisen jokaisen liikkeen. Hän määrää tapahtumien kulun.” (7BC 931.)

”Saatanan tarkoitus oli saada aikaan ikuinen ero Jumalan ja ihmisen välillä, mutta Kristuksessa me tulemme liitetyiksi Jumalaan läheisemmin, kuin jos emme olisi koskaan langenneet. Ottaessaan päälleen meidän luontomme Vapahtaja on liittänyt itsensä ihmiskuntaan katkeamattomin sitein. – – Tämä on pantti siitä, että Jumala on täyttävä sanansa. ’Sillä lapsi on *meille* syntynyt, poika on *meille* annettu, jonka hartioilla on herraus.’ Jumala otti ihmisluonnon Poikansa persoonassa ja vei sen ylös taivaaseen. ’Ihmisen Poika’ istuu maailmankaikkeuden valtaistuimella. ’Ihmisen Pojan’ nimi on ’Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkainen Isä, Rauhanruhtinas’ (Jes. 9:5). MINÄ OLEN on välimies Jumalan ja ihmiskunnan välillä, hän on yhteydessä kumpaankin. Hän, joka on ’pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu’, ei häpeä kutsua meitä veljikseen (Hebr. 7:26; 2:11). Kristuksessa maallinen ja taivaallinen perhe ovat liitetyt yhdeksi. Kirkastettu Kristus on meidän veljemme. Taivas on kätkeyty ihmisyteen, ja ihmiskunta lepää ikuisen rakkauden helmassa.” (4AO 16, 17.)

Keskustelunaiheita:

1. Ensimmäisessä yllä olevassa lainauksessa sanotaan, että Jeesus täyttää suunsa meitä puolustavilla perusteilla. Mitä tällainen lupaus merkitsee sinulle? Ajattele, mitä tämä opettaa meille Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan. Miksi ajatus on niin rohkaiseva? Miksi me tarvitsemme jonkun, joka puolustaa meitä?

2. Toisessa yllä olevassa lainauksessa sanotaan, että ”Kristuksessa me tulemme liitetyiksi Jumalaan läheisemmin, kuin jos emme olisi koskaan langenneet”. Mitä tämä tarkoittaa? Miten voimme kokea tuollaista läheisyyttä ja mitä lohtua voit saada kokemuksesta? Mitä tällainen läheisyys tarkoittaa ja millaista on kokea sitä? Miten Kristuksen meitä puolustavat lausunnot auttavat meitä saamaan tällaisen kokemuksen?